

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۱۲/۱۱

دوکتور صلاح الدین سعیدی

مذاکرات صلح و آرزوهای سفیهانه!

عده از سیاسیون برحال و گذشته حد اقل ساده لوحانه و سفیهانه اشک میریزند و واویلا دارند که خواهان صلح و استقرار در افغانستان اند، در حالیکه با کمی تعمق منصفانه خود در خواهند یافت که و لو غیر عمدی عامل شرارت و وضع موجود تباہ کن در افغانستان بوده اند. جای شکر است که حال برای خیر و امر صلح کار میکنند و انسان باید چنین فرصت را داشته باشد و این موقف قابل تحسین است اما اظهارات مبنی بر اینکه چنین عمل و چنان عمل جنایتکارانه است و های میدان و تی میدان، صلح چنین و چنان و چه تلاش آوردن صلح و استقرار داریم کفایت نمی کند. تحقق این آرمان آرزو و تلاش ایجاب قدمهای علمی، عملی، شجاعانه و مطابق هر شرایط و زمان را میکند. عملی دیده میشود که عده شان عملاً نه توان و نه هم طرح عملی و نه هم برنامه مبتکر برای صلح با عزت و استقرار در کشور را دارند. بخش از طرح های خوب هم نسبت مرور زمان و استاده شدن زیاد در یک مکان مانند آب استاده، گندیده و نا بکاره شده اند.

بلی باید گفت که انگیزه هرچه باشد، مسلم این است که تنها آرزو کفایت نمی کند. چنانچه گفته آمدیم، آرزوی نیک و اظهارات خوب مانند آغاز کار هم قابل تمجید اند و بخش اول از کار است، اما باید با اقدامات مؤثر عملی پیوست شوند. اگر کلید و راه حل را خود نمی دانند، باید به کسانی مراجعه و ابتکار عمل در دست گرفته شود که چنین ابتکار و توانایی را دارند. **ضرورت است تا از انحصار دست برداشته، تسهیل کننده، ممد وزمین ساز کار به افراد توانمند و مبتکر شد.** ابتکاریکه فرصت شرارت را از شریر و نوکر خواسته و نا خواسته دشمن و یا حد اقل تمامیت خواه که به هر قیمت تمامیت خواه است و ظاهراً مدعی دفاع از اسلام و آزادی وطن است اما در عمل چیزی دیگری به راه حل برسیم که در آن ملت حاکم اصلی کشور شده و متخلف تجرید گردد.

بلی یکی از اهداف مصالحه سیاسی باید هم همین باشد که متخلف از جامعه و جهان تجرید، امکانات و قدرت مانور اش محدود به صفر برسد. این تصادفی نمی شود، ایجاب تدابیر مشخص و مطابق زمان و منطقی دارد. اظهارات چون: زمانیکه حکومت با طالب به توافق و صلح برسد، بعد از آن حکومت ما به داعش و سایر تروریستان متمرکز خواهد شد و...

توجه کنید به افاده و جمله فوق که توافق و مصالحه با طالب، تحت الذهن هضم حرکت طالب در خود افاده شده و بعد از هضم طالب، باز ایشان به داعش متمرکز میشوند. یعنی بعد از مصالحه، ما کما کان در قدرت سیاسی ایم و به داعش متوجه و متمرکز میشویم. ولی تمام شواهد نشان میدهد که حرکت طالب نشسته در دوحه و قطر کل قدرت سیاسی میخاهد.

طرح و نظر اینکه طالب در حاکمیت فعلی جذب شود یک تفکر سفیهانه بیش نیست. طالب در عرصه های مختلف دولنداری طرح، تعبیر و فهم خود را از منابع دینی دارد که اصلاً به فهم تعداد زیاد از قوانین نافذ کشور که در مطابقت به منابع اسلام هم اند، سازگاری ندارد.

تصویر آتش بس طویل المدت افغانستان را به تجزیه میبرد و راه حل درست اما مقطعی است. چطور تصور کرده میتوانید که در بخش از کشور قوانین با فهم طالب و در بخش دیگر دولنداری و حاکمیت به فهم جمهوریت تطبیق شود؟ و اما تشکیل «دولت - حکومت سایه» که در جهان مروج است و گویا خواست طالب که این «دولت - حکومت سایه» از جانب حاکمیت به رسمیت شناخته شود قابل فهم نیست. هر حزب و سازمان و من و شما آقای صدیق متین میتوانند حاکمیت سایه «دولت - حکومت سایه» داشته باشند و اعلان کنند، و در بخش های مختلف دولنداری در عمل نظریات و نسخه های الترناتیف و قایم مقام به زعم خویش بهتر داشته و هر زمان در مقابل برنامه های حکومت این

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لولئ

نسخه های الکترونیکی و قایمقام را مطرح و بگویم که ما و نسخه های ما بهتر اند و این ضرورت به رسمیت شناسی از جانب حاکمیت رسمی در قدرت ندارد.

تأکید به جمهوریت و قانون اساسی و یا تأسیس شورای اسلامی و باصلاحیت های غیر مشخص و یا مشخص بالاتر از پارلمان افغانستان به حیث ارگان به نحوی غیر انتخابی از جانب ملت!!! و داشتن صلاحیت بالاتر برای این شورا مانند «شورای مصلحت نظام» مندرج در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و امثال آن نسخه و یا تأکید به جمهوریت و امثال آن طرح ها برای بحث در اجندای مذاکرات صلح دوحه و قطر و توافق بر این ارزشهای مطرح در جامعه اصلاً در چوکات مذاکرات سیاسی خطا، نادرست و بحث در مرجع، وقت و زمان نامناسب است. به یاد داشته باشیم که حکومت افغانستان و این گروه از طالبان که دارند در چوکات مذاکرات سیاسی مذاکرات اکت مذاکرات سیاسی دارند کدام حزب، سازمان، تشکل واحد و ائتلاف را تشکیل نمی دهند تا برای دولت و حاکمیت و حزب و سازمان مشترک باید به این ارزشها و امثال آن توافق کنند. این هردو جانب با هم جنگیده اند و دارای برنامه ها و هویت ارزشی متفاوت اند ولی در افغانستان حد اقل در ظاهر امر صلح و استقرار و ختم برادر کشی میخواهند. اما واقعیت چنین است که هر یک خواهان قدرت سیاسی وکل قدرت سیاسی اند. این هردو توقع قابل فهم است اما سخن مرکزی رسیدن مشروع به این قدرت سیاسی به صورت جز و یا کل اند. یگانه راه ممکن عملی درین عصر همان یک شهروند و یک تبعه یک رأی است و هر میکانیز دیگر به یقین غیر عملی و خطا و مشروعیت نه خواهد داشت. اگر کسی قدرت سیاسی در افغانستان و یا کدام جامعه را در معاملات سیاسی استخباراتی و از کشور های اجنبی و یا حاکمیت های مطلقه و شاهی سبک نوین میخواهند باز هم همان شد که بود و ما به صلح با عزت و مستقر رسیده نمی توانیم. درین راه اختراع در کار نیست و راه های غیر معیاری به مشروعیت و صلح مستقر نمی انجامند. بشریت در عصر حاضر همین یک فرد و یک رأی را دارد و چیزی بیشتر ازین در عمل به صلح، استقرار و مشروعیت رسیده نمی تواند.

لذا راه حل پیشنهادی مذکور به صورت مختصر بعد از توافق به آتش بس، میکانیزم رسیدن ملت به انتخاب و انتخابات سراسری پارلمانی زود هنگام و تا یک سال انتخابات ریاست جمهوری قبل از وقت با آماده گی های لازم تحت نظر سازمان ملل متحد. راه های حل دیگر درین عرصه غیر قابل دسترس، غیر عملی و سبب ادامه تراژیدی ملت افغان بود و خواهد بود. این مباحث جزئیات دارد که ایجاب بحث طویل میکند.

اگر این طرح به جهان پیشکش شود و کس مخالفت دارد باید از عذر و زاری دست برداشت و به کمک جامعه جهانی، اتکاء به ملت افغان و اتکاء به الله تعالی به مبارزه علیه متخلف رفت و برای حق خدمت باید کرد. انتخاب دیگری معقول به فهم و شناخت من درین مرحله وجود ندارد و هر گونه راهها کوتاهتر به قدرت رسیدن، غیر مشروع و راه حل درست نه خواهد بود.

و من الله التوفیق
دوکتور صلاح الدین سعیدی
۲۰۲۰/۱۲/۱۱